

Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.401/2012/11.

A Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2013. év június hó 4. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt I. r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 7.B.1031/2010/71. számú ítéletét I. r. vádlottal szemben megváltoztatja.

Az I. r. vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetés és a közügyektől eltiltás mértékét egyaránt 5 (öt) évre enyhíti.

I. r. vádlott polgári jogi igényekkel kapcsolatos kötelezését azzal egészíti ki, hogy azt végrehajtás terhe mellett kell megfizetnie.

A kamatfizetés kezdő időpontját 3. sértett magánfél esetében 2007. év augusztus hó 14. napjára, 4. sértett magánfél esetében 2007. év július hó 24. napjára pontosítja.

Az I. r. vádlottat a magánfelek elbírált polgári jogi igényével összefüggésben a le nem rótt illeték megfizetésére az alábbiak szerint kötelezi: 2. és 5. sértett esetében egyaránt 90.000,- (kilencvenezer) forint, 3. sértett esetében 54.000,- (ötvennégyezer) forint, 4. sértett esetében 78.400,- (hetvennyolcezer-négyszáz) forint illetéket kell megfizetni.

Az elsőfokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyja.

I. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Törvényszék 7.B.1031/2010/71. számú ítéletével I. r. vádlottat a Btk. 318. § (1), (2) bekezdés c) pontja, (7) bekezdés b) pontja szerinti folytatólagosan elkövetett csalás büntette, a Btk. 318. § (1), (2) bekezdés c) pontja, (6) bekezdés b) pontja szerinti 5. rb. - egy esetben társtettesként elkövetett, egy esetben

folytatólagosan elkövetett, két esetben kísérleti szakban maradt - csalás büntette és a Btk. 318. § (1), (2) bekezdés c) pontja, (5) bekezdés b) pontja szerinti csalás büntette, a Btk. 276. § szerinti egy esetben társtettesként, egy esetben folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt - halmazati büntetésül - 7 év 6 hónap börtönbüntetésre, és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott büntetésbe beszámította. Kötelezte I. r. vádlott kártérítés megfizetésére 2., 3., 4. és 5. sértett magánfelek részére, megállapította a polgári jogi igény elbírálásával kapcsolatosan felmerült eljárási illetéket, és kötelezte a személyével összefüggő bűnügyi költség viselésére.

Az elsőfokú ítélet elmarasztaló rendelkezést tartalmazott II. r. vádlottal szemben, azonban az ő tekintetében az ítélet 2012. szeptember 20. napján jogerőre emelkedett, ezért a másodfokú felülbírálat nem érintette.

Az elsőfokú ítélet ellen I. r. vádlott és védője a kiszabott büntetés enyhítése és az illeték mérséklése végett jelentett be fellebbezést, amely alapos volt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1070/2012/2. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta azzal, hogy az 5. sértett polgári jogi igényének elbírálásához kapcsolódó illetékfizetési kötelezettség mértékét csökkenteni kell a törvényi maximumban meghatározott összegre, 1,5 millió forintra.

Az ügyészség a Fővárosi Ítéltábla nyilvános ülésén nem képviseltette magát.

A nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője a fellebbezését fenntartotta, és azzal indokolta, hogy a büntetés mértékének megállapítása során nem kapott kellő súlyt a vádlott beismerő vallomása és az időmúlás, melyek nyomatékos enyhítő körülmények, ezért a büntetés csökkentését indítványozta az enyhítő szakasz alkalmazásával megállapítható mértékre. Az illetékfizetéssel kapcsolatosan az egyes kötelezések összevonását, illetőleg mérséklését indítványozta. A vádlott utolsó szó jogán indítványában a védőjéhez csatlakozott.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet és a megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdés alapján teljes körben, de a (2) bekezdésében megjelölt korlátok között felülbírált.

Ennek során elsőként az eljárási szabályok betartását vizsgálta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a kiemelt ügyekre vonatkozó szabályok szerint bírálta el az ügyet, tekintettel volt a lerövidített tárgyalási időközre is. Ellenben a törvény speciális szabályai között előírt és a tárgyalási kihallgatások kérdezési sorrendjével kapcsolatos rendelkezéseket nem tartotta be. Mivel az ügyész a kérdezési jogával a kihallgatások további menetében sem élt, ez az egyébként is relatív eljárási szabálysértés nem volt kihatással az ügy érdemi elbírálására, így az ítéltábla pusztán rögzíti e megállapítását. Más eljárási szabálysértést pedig nem tapasztalt.

Az elsőfokú bíróság az ügy ténybeli és jogi elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte, az ítéletében felsorolta, értékelési körébe vonta; az ügyfelderítési és az indokolási kötelezettségét egyaránt teljesítette. Megállapításai irathűek és a tényállás sem szenved a Be. 351. § (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibákban, ezért a másodfokú eljárásban irányadóan a felülbírálat alapját képezte.

I. r. vádlott írásbeli vallomásában nem vitatta a sértettek becsapását, a cselekményt megbánta, azt azonban vitatta, hogy 2. és 4. sértett csak az általuk megjelölt összeget kapták vissza, illetőleg az okiratban megjelölt összeg benne foglalt kamattartalmára hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság a széles körben beszerezett személyi bizonyítás anyagán kívül az okiratokra, többek között a vádlott által 3. tanúnak diktált tartozás kimutatásra alapította a tényállást, és logikus mérlegeléssel, az ésszerű gondolkodás szabályai szerinti következtetéseket levonva állapította meg a vádlott által vitatott körülmények tekintetében a tényállást, amelyet a másodfokú eljárásban már nem ért perorvoslati támadás.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és törvényes a bűncselekmények jogi minősítése is.

A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket szinte hiánytalanul feltárta, az ítéletben felsorolta. A másodfokú bíróság e tényezőket csak annyiban egészíti ki, hogy enyhítő körülmény az elsőfokú ítélet kihirdetésétől bekövetkezett további időmúlás, és az elkövetési értékek adott értékhatáron belüli alsó határhoz közelebbi mértéke a 2., a 3., a 4. és a 6. tényállás esetében, illetőleg az 5. tényállásnál a törvényi alsó határt alig meghaladó mértéke. Ellenben a vádlott terhére kell értékelni, hogy szinte valamennyi bűncselekményt ismerősei, hozzátartozói sérelmére követte el, olyan személyeket károsítva meg, akik bíztak benne, és érzelmi kapcsolattal is kötődtek a vádlotthoz.

Az elsőfokú bíróság a kiszabott fő- és mellékbüntetés mértékét kissé eltúlzottan állapította meg, ezért eredményes volt a büntetés mérséklését célzó fellebbezés. A másodfokú bíróság a halmazatban álló bűncselekmények legsúlyosabbikának (5. tényállás) büntetési keretei között értékelte a felrótt bűncselekmények összességét. Figyelemmel volt arra is, hogy a 1. személy sérelmére elkövetett bűncselekmény, amelyet a legkorábban elkövetett bűncselekmény előtt mintegy fél évvel követett el, a vádlottal szemben akár egy eljárásban is elbírálható lett volna. Mindezek alapján tettarányosnak, a vádlott személyének és az általa elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyának kellően kifejezésre juttatónak tekintette halmazati büntetésként az 5 évi börtönbüntetést, és az annak tartamához igazított azonos hosszúságú mellékbüntetést.

Az ítélet járulékos rendelkezései körében pontosításokat és változtatásokat kellett tenni.

A polgári jogi igény elbírálásakor elmaradt annak feltüntetése, hogy a kötelezés végrehajtás terhe mellett történik. A kamatfizetés kezdőidőpontját pedig a bűncselekmény befejezéséhez igazította az ítéltábla. A le nem rótt illeték számításánál elsőként azt kell rögzíteni, hogy az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) károkozaskor hatályos szabályait kellett szem előtt tartani, és e szerint az illeték mértéke a 42. § (1) bekezdés a) pontja értelmében minimum 7.000.-, de legfeljebb 900.000.- Ft.

Az illetéktörvény lehetőséget biztosít mérsékelt illeték kiszabására is az 58. § (1) bekezdés c) pontja értelmében, amely a peres illeték 10 %-a. Ezeknek a szabályoknak, valamint a kerekítés illetéktörvényben foglalt rendjére [Itv. 71. § (3) bekezdés] tekintettel állapította meg az ítéltábla a rendelkező rész szerint pontosított összegeket, amelyet a polgári jogi igény érdemi elbírálása miatt I. r. vádlottnak az állam javára meg kell fizetnie.

E körben kell megjegyezni, hogy 4. sértett esetében volt olyan vádlotti nyilatkozat, hogy végrehajtás folyik, de mivel erre nem történt adatbeszerzés az elsőfokú eljárásban, a másodfokú bíróság előtt pedig nem tudták ezt igazolni, az ítéltábla nem érintette az elsőfokú bíróság kötelező rendelkezését, de megjegyzi, hogy kettős teljesítésre a végrehajtási szabályok miatt egyébként sem kerülhet sor.

A kifejtettekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdés alapján a büntetést kiszabó részében és a járulékos rendelkezések tekintetében megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit helybenhagyta.

Az ítéltábla a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a kiszabott büntetésbe a Btk. 99. § szerint továbbmenően beszámította.

Az ítélet ellen a fellebbezés további lehetőségét a Be. 386. § kizárja.

Budapest, 2013. év június hó 4. napján

. Rédei Géza s.k.. Mató Ágnes s.k.. Vincze Piroska s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 7.B.1031/2010/71. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.401/2012/11. számú ítéletében foglalt változások mellett jogerős és végrehajtható.

Budapest , 2013. év június hó 4. napján

. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hiteléül: